

'Speel die ketenen van je af!'

Net als slapen en eten een vast onderdeel van de dag: repeteren. Hier met muziek op de MP3.

Culturele kunst zorgt voor bevrijding en verbroedering. Naast de op tekst gestoelde kunsten bezit vooral de schone kunst der muziek deze twee eigenschappen. Enerzijds heeft muziek de kracht om je te voeren naar een sterke eigen identiteit waardoor je zaken afschudt die je ontwikkeling belemmeren. Anderzijds brengt muziek je dichterbij andere volkeren en hun schatten.

Door Sharon Monart

W eradmusicus May Peters voert in dit licht al jaren een virtueuze soto ter ere repeteren. Dat mist ik hier. Het is een heel lachse, Peters zichzelf in de spiegel. Ze wil niet dat de hoogte te zijn van de eigen culturele erfenis en moet die beleving en uitdragen, vindt zij. "Curagose musici graven niet diep", verzucht Peters als zij wordt gevraagd één tekortkoming bij lokale literatuur te noemen. "Zij lezen geen literatuur en studeren hun vak niet. Maar muziek blijven sterken door muziek te analyseren. Je moet in jezelf blijven investeren en proberen stalen. En heel veel repeteren. Het is een heel lachse, Peters zichzelf in de spiegel. Ze wil niet dat de hoogte te zijn van de eigen culturele erfenis en moet die beleving en uitdragen, vindt zij. "Curagose musici graven niet diep", verzucht Peters als zij wordt gevraagd één tekortkoming bij lokale literatuur te noemen. "Zij lezen geen literatuur

zigt bent maar ook met de identiteit en het zelfrespect van het kind. "Hussen het zede en het kwaadje leerjaar vormen die zaken die je terechte aandracht voor hebben".

"Ik verwijf het ook de radio-stations her dat zij heel weinig programma's uitzenden met deze vorming. helpen. In Puerto Rico, waar ik ook woon en werk, hoor je van vroeg dan niet alleen met muziek be-

Geen eigen huis of puikeluxe auto? May Peters is gelukkiger als zij bloedvoets in de buitenlucht kan musiceren.

Helaas een schrikbeeld voor menig lokaal musicus. Maar studeren en repeteren moet, wil je spel de moeite waard zijn. "Een instrument bespelen is topsport."

"Je kunt alle 'negatieve vibes' (goals onzekerheid en racisme) wegwerken met een goedontwikkelde cultureel-muzikale identiteit."

FOTO'S: JEU OLIMPIO

ler Memorial Orchestra France. Rond 1994 verbleef Peters anderhalf jaar in het Caribisch gebied. Hij speelt met tijdens de Tumba-festivals in 1994 en 1995 en doet ook mee aan de carnavalsopocht. Teniggekeerd in het konde Nederland doet Peters uit hoer. "Ik heb een heel sterke een blokhut in later een trompet. Door in een harmonie te spelen leende zij veel. "Het maar op: in Nederland zijn de beste blazers in muziek-formaties allemaal afkomstig uit Limburg. Die harmonie-traditie is een goede kweekvijver voor blazers", stelt Peters.

Thuis was niemand musicus in de familie. Ook niet in de omgeving van televisiezender ZDF stak Peters wel op. Later bezocht zij het conservatorium van Maastricht en studeerde af op keyboard. Op een gegeven moment gaf zij toe aan de aantrekkingskracht die de trombone op haar uitroefde en ging in de leer bij de Nederlandse grootmeester van de trombone van Lier en werd op zijn beurt de eerste vrouwelijke trombone-leraar van Nederland. In Puerto Rico was ik veel te horen met mijn eerste orkestervoorstelling. Het was een feit in 1990. Daarop volgden concerten met gerenommeerde jazzformaties als het Glenn Miller Orchestra en het Glenn Mil-

dat misschien niet als scheldwoord - het legt wel de nadruk op verschillen.

Het is zelfs zo dat ik in de ruim veertien jaar dat ik Curacao ken hier liever Spaans spreek dan Nederlands om niet buiten-gestoten te worden. "Ik heb een vriend die elke avond met mij eet. Hier wordt veel gelet op huide-kenen en leven de verschillende etniciteiten lange maar niet met elkaar.

De veelzijdige multi-instrumentalistische voorkeur van menselijke voorde zij helemaal in haar sas tijdens haar tour in september 1999 met Lucas van Merwijk & his Chlopy City Big Band. "Ik heb een heel sterke een trombonevrijmoes". Wegblijven uit de Cariben was niet mogelijk. Van Nederland naar Puerto Rico was alleen maar logisch. Na een paar keer tussen Nederland, Curacao en Puerto Rico te hebben gereisd - met muziekale uitstapjes naar andere delen van de planeet - streek Peters in 2006 op Puerto Rico naar toe. "Ik heb de indruk dat de Avila-erfgoed van 1971 was van de 'addling jazz en Caribische muziek' op het nationale conservatorium. Zij doceerde trombone in beide genres.

Als conservatoriumdocente, arrangeur en (studio)musicus kwam Peters in contact met verschillende iconen van de 'salsa gorda', en andere stromingen van dit populaire Latijns-Amerikaanse genre: Lalo Rodriguez, Juan Tizol, Antonio Jose Viqueira, Edy Sotomayor, Jose 'Papa' Mena. Tijdens workshops op Curacao heeft Peters overvloedig geboord echt alles te kunnen met haar trombone. Haar adembalings- en speeltechnieken zijn tot in de opperste perfecte ontwikkeld. Theorie, muzieknotatie en uitvoering lijken verarzt te gaan. "Ik heb de indruk dat zij zich moet inhouden om andere lokale spelers de kans te geven mee te spelen. "Ik heb een heel sterke een trombonevrijmoes". Wegblijven uit de Cariben was niet mogelijk. Van Nederland naar Puerto Rico was alleen maar logisch. Na een paar keer tussen Nederland, Curacao en Puerto Rico te hebben gereisd - met muziekale uitstapjes naar andere delen van de planeet - streek Peters in 2006 op Puerto Rico naar toe. "Ik heb de indruk dat de Avila-erfgoed van 1971 was van de 'addling jazz en Caribische muziek' op het nationale conservatorium. Zij doceerde trombone in beide genres.

Door onzekerheid en faalangst krijg je dat mensen niet echt mengen, wat ik elders wel heb gezien tussen de verschillende etniciteiten. Je vraagt je af of Nederland zoveel erger is geweest voor de Anllén dan de Spanjaarden voor Puerto Rico. Daar is de identiteitsontwikkeling is alles nog zo ingewogen. Zelfs ze fraters mer die alles hebben. Identiteit is duidelijk een probleem. Daardoor krijg je mannen die bij een optreden af"